

فرستاده پادشاه روم در مجلسی یزید

از امام زین العابدین (علیه السلام) روایت شده که چون سر مبارک امام حسین (علیه السلام) را برای یزید آوردند، سر مقدس را مقابل خود قرار داده و می‌خواری می‌کرد. یک روز فرستاده پادشاه روم که از اشراف بود در مجلس حضور داشت و از یزید پرسید که این سر کیست؟ یزید گفت: «این سر حسین بن علی، فرزند فاطمه، دختر رسول خداست.» فرستاده روم وقتی چنین شنید گفت: «تف بر تو باد. پدر من با واسطه‌های بسیار از نواده‌های حضرت داوود است؛ با این حال، مسیحیان مرا به این دلیل بزرگ می‌شمارند و از خاک پایم تبرک می‌برند، و شما پسر دختر پیامبر خودرامی کشید؟!» این چه دین داری است؟» یزید وقتی اعتراض سفیر روم را شنید، گفت: «این نصرانی را بکشید تا مرا در کشور خود رسوا نکند.» چون نصرانی چنین فهمید گفت: «دیشب رسول خدا (صلی‌الله‌علیه‌وآله) را در خواب دیدم که به من فرمودند: تو اهل بهشتی.» و سپس شهادتین گفت و سر حسین (علیه السلام) را به سینه چسبانید و بوسید تا کشته شد.

سیاست حکومت‌های ظالم آن است که برای جلوگیری از نهضت‌های احتمالی بعدی، از هر وسیله‌ای استفاده کنند. حکومت یزید نیز پس از فاجعه عاشورا، برای ایجاد ترس و وحشت بین مردم، اهل بیت (علیه السلام) را با وضعی دلخراش اسیر کرد و در دو شهر مهم کوفه و شام گرداند. شبیه این کار غیر انسانی را عبیدالله بن زیاد در شهادت مسلم بن عقیل و هانی بن عروه انجام داده بود. او بدن‌های پاک این دو را پس از شهادت در کوچه‌ها و خیابان‌های کوفه گرداند. هم چنان که سر مبارک امام حسین (علیه السلام) و دیگر شهیدان کربلا را بر بالای نیزه کرد و به تماشای مردم گذاشت.

اهداف یزید از اسارات و به آتش کشیدن خیام اهل بیت (علیه السلام)

تأثیر تبلیغ اهل بیت در داخل کاخ یزید

زنان اهل بیت (علیه السلام)، در کاخ یزید تبلیغات گسترده‌ای انجام دادند. طبری در کتاب تاریخ خود می‌نویسد: زنان اهل بیت (علیه السلام) از منزل یزید خارج نشدند، مگر آن که دیگر زنان برای سوگواری به منزل او رفتند، و هیچ زنی از آل ابی‌سفیان باقی نماند مگر آن که به نزد آنان آمد و در آن جا اقامه عزا کرد. عزاداری اهل بیت (علیه السلام) در کاخ یزید و دارالاماره، چنان تأثیر گذاشت که مردم تصمیم گرفتند به خانه یزید ریخته و او را بکشند.

گریه‌های امام سجاد (علیه السلام)

سیاست رعب و وحشت یزیدیان، با افشاگری‌های اهل بیت (علیه السلام) با شکست روبه رو شد. اهل بیت امام حسین (علیه السلام) با وجود تحمل سخت‌ترین مشکلات، در مقابل دشمنان تسلیم نشدند؛ بلکه با خطبه‌ها و سخنرانی‌های کوبنده علاوه بر رسوا کردن حکومت یزید به توده ناآگاه مردم درس آزادی و آزادگی دادند و بدین گونه، نهضت‌های دیگری چون قیام توأبیین شکل گرفت. و شعار نهضت امام حسین (علیه السلام) در فضای تمامی شهرها طنین افکند.

ورود اهل بیت (علیه السلام) به مسجد رسول خدا (صلی‌الله‌علیه‌وآله)

اهل بیت (علیه السلام)، پس از یک سفر طولانی و پرماجرنا هنگام ورود به مدینه، به کنار قبر رسول خدا (صلی‌الله‌علیه‌وآله) رفتند. آنان در کنار مرقد پیامبر، گفت و گوها و درد دل‌های بسیار داشتند؛ اما تاریخ از بیان همه آن‌ها سکوت کرده و تنها گفته است: حضرت زینب (علیه السلام) دست‌ها را به دو طرف درب و سر را داخل مسجد قرار داد و گفت: یا جده، خبر قتل برادرم حسین (علیه السلام) را آورده‌ام. سکینه، با صدای بلند فریاد کشید: ای جد گرامی از آن چه بر سر ما گذشته است پیش تو شکایت آورده‌ام به خدا قسم، سنگ دل‌تر از یزید ندیدم و کافر و مشرکی بدتر از او سراغ ندارم. یا چوب خیزران بر لب و دندان پدرم امام حسین (علیه السلام) (همان جایی که شما می‌بوسیدید - می‌زد و می‌گفت: حسین چوب‌ها را چگونه می‌بینی؟

یزید از خدمات ابن زیاد تقدیر می‌کند

برخلاف آن چه برخی از مورخان گفته‌اند، یزید نه تنها از کرده خود پشیمان نشد بلکه از ابن زیاد به دلیل جناباتی که مرتکب شده بود، تقدیر و تشکر کرد. یزید طی نامه‌ای به ابن زیاد نوشت: «تو بالا رفتی و از ابر گذشتی و مراحل پس از ابر را پشت سر گذاشته و دیگر جایی برای بالا رفتن نمانده، مگر آن که بر بالای خورشید بنشینی. همین که نامه ما را دیدی، برای دریافت جایزه به شام حرکت کن.» ابن زیاد با عده‌ای از استانداران به شام رفت، یزید از او استقبال کرد، او را در آغوش کشید، پیشانی‌اش را بوسید و از کشتن امام حسین (علیه السلام) به جهاد تعبیر کرد. یزید به ابن زیاد و عمر سعد هر کدام یک میلیون درهم جایزه داد. همچنین مالیات عراق را نیز به ابن زیاد بخشید.

وقف نامه

وقف در سایر مذاهب و کشورهای مختلف

سنت وقف ویژه کشورهای اسلامی و شرقی نیست، در کشورهای غربی و حتی نقاط دورافتاده جزایر استرالیا و افریقا و در میان سرخپوستان آمریکای جنوبی نیز این سنت وجود داشته است و این اقوام برای معابد، پرستشگاهها، کلیساها، صومعه‌ها و دیرهایشان موقوفه‌هایی را اختصاص داده بودند بویژه در مصر باستان و یونان و چین و ژاپن و روم و بابل و فلسطین قبل از اسلام نیز موقوفاتی وجود داشته که برای جریان کار معابد و صومعه‌ها و بازسازی آنها و گذران زندگی اسقف‌ها، برهمن‌ها و کاهنان از درآمد آن بهره می‌گرفته‌اند و خود نیز آن را سرپرستی می‌کردند و به دانش آموزان مدارس وابسته به معابد خدمات لازم را می‌دادند. آن هنگام که مسیحیت به عنوان دین رسمی مطرح شد وقف نیز در این آیین موجودیت یافت، در انجیل مقدس و رساله حواریون عیسی مسیح (علیه السلام) همچون رساله پولس حواری نیز مطالبی راجع به وقف وجود دارد.

Large calligraphic artwork featuring the text 'سلام عیاناً بالعباد لله وعلى الأرواح النجی حلت بقایات' and 'همراه با کاروان نبیره‌ها'. It includes an illustration of a woman in a black and white dress, possibly a martyr, and a large green dome structure.

Vertical calligraphic text on the far left edge of the page.

این شفا در خون حسین

شهادت

شهادت بدون خاطره ، بدون یاد ، بدون جوشش خون شهید ، اثر خودش را نمی بخشد و اربعین آن روزی است که برافراشته شدن پرچم پیام شهادت کربلا در آن روز آغاز شد و روز بازماندگان شهید است .. اما اربعین اول آن روزی است که برای اولین بار زائران شناخته شده حسین بن علی (علیه السلام) به کربلا آمدند ؛ جابر بن عبدالله انصاری است و عطیه از اصحاب پیغمبر ، از باران امیر المومنین (علیه السلام) آمدند آن جا و جابر بن عبدالله حتی نایبنا بود، عطیه دستش را گرفت و روی قبر حسین بن علی گذاشت، او قبر را لمس کرد و گریه کرد و با حسین بن علی (علیه السلام) حرف زد و با آمدن و سخن گفتن خود خاطره حسین بن علی را زنده کرد و سنت زیارت قبر شهیدا را پایه گذاری کرد . یک چنین روزی مهم است روز اربعین.

مقام معظم رهبری (مدظله العالی)

مخلص

زیارت اربعین از نشانه های ایمان و تشیع

امام حسن عسکری (علیه السلام) فرمود: «علامات المؤمنین خمس: صلاة الاحدی والخمسين و زیارة الاربعین والتختم فی الیمین و تعفیر الجبین و الجهر ببسم الله الرحمن الرحیم.»
نشانه های مؤمنان (شیعیان) پنج چیز است: خواندن پنجاه و یک رکعت نماز در هر روز (۱۷ رکعت واجب و ۳۴ رکعت نافله)، زیارت اربعین امام حسین (علیه السلام)، داشتن انگشتر در دست راست، و ساییدن پیشانی به خاک، و بلند خواندن بسم الله الرحمن الرحیم در نمازها .

چهل روز گریه بر امام حسین (علیه السلام) اولین زائر

امام صادق (علیه السلام) در روایتی به بیان گریه موجودات عالم بر سالار شهیدان پرداخته، به زراره می فرماید:
ای زراره! آسمان چهل روز بر حسین (علیه السلام) خون گریه کرد و زمین چهل روز برای عزای آن حضرت گریست به تیره و تار شدن و خورشید با کسوف و سرخی خود چهل روز گریست ... و ملائکه الهی برای آن حضرت چهل روز گریستند.

دیدار اهل بیت از شهدای کربلا در روز اربعین (علیه السلام)

سید بن طاووس در کتاب مقتل خود به نام لهوف آورده است: زمانی که اهل بیت حضرت سیدالشهداء (علیه السلام) از شام به مدینه برمی گشتند در عراق از کاروان دار خواستند که آن ها را از راه کربلا ببرد. چون به تربت پاک امام حسین (علیه السلام) رسیدند، جابر بن عبدالله را با گروهی از طایفه بنی هاشم و مردانی از آل پیغمبر (صلی الله علیه و آله) دیدند که به زیارت حضرت آمده اند. آنان شروع به عزاداری و نوحه سرایی کردند، زنان قبائل عرب نیز که در آن اطراف بودند جمع شده و عزاداری کردند. کاروانیان سپس از آن جا به سوی مدینه کوچ کردند.

جنگ تبلیغاتی

بعد از واقعه عاشورا بازماندگان خاندان پیامبر (صلی الله علیه و آله) از فرصت دیدار با مردم که به دلیل اسارت و از این شهر به آن شهر رفتن به دست آوردند، به بهترین وجه بهره برداری کردند. آن ها با استفاده از این فرصت، حقیقت قیام امام حسین (علیه السلام) را به تصویر کشیدند و جنایت های عمال اموی را برملا کردند. اسرا به ویژه حضرت زینب (علیه السلام) و امام سجاد (علیه السلام) اولین تعقیب کننده راه و هدف امام حسین (علیه السلام) و فرمانده جنگ سرد و تبلیغاتی برضد حکومت اموی بودند. در پرتو همین افشاگری ها بود که انقلاب حسینی در دل همه مردم شکوفا شد و موج تنفر از حکومت اموی به وجود آمد تا جایی که بستگان یزید هم به لرزه و گریه افتادند، و همان یزیدی که با دیدن اسرا خرسندی می کرد ناچار شد برای انحراف افکار عمومی ابن زیاد را مقصر قلمداد کند.

اسارت زن مسلمان

از مظلومیت هایی که حکایت از نقض آشکار قوانینی که اسلام به آنها سفارش کرده، اسیر گرفتن زن مسلمان است. در حادثه کربلا پس از پایان نبرد، اهل بیت امام حسین (علیه السلام) را اسیر کرده و شهر گردانند و در کوفه و شام به نمایش گذاشتند. اسیر گرفتن زن مسلمان از نظر اسلام مردود است چنان که علی (علیه السلام) در جنگ جمل اسیر کردن را روا نشمرد و عایشه را به همراه عده ای زن به شهر خودش بازگرداند؛ اما متجاوزان اموی فرزندان پیامبر را مثل اسیران کافر، از کوفه به شام فرستادند و در نهایت سنگ دلی با آنان رفتار کردند. چنان که حضرت زینب (علیه السلام) هنگام عبور از کنار اجساد شهدا (در اعتراض به اسارت اهل بیت) فرمود: ای محمد (صلی الله علیه و آله) این دختران تو می روند.

این شفا در خون حسین

این شفا در خون حسین

توقف در کربلا

یزیدیان در هنگام حرکت به سوی کوفه به اهل بیت امام حسین (علیه السلام) اجازه عزاداری نداده بودند؛ از این رو خاندان داغ دیده رسالت، پس از ورود به کربلا برای شهیدان خود به عزاداری پرداختند. سید بن طاووس در کتاب مقتل خود به نام لهوف می گوید: «کاروانیان مجلس عزای به پا داشتند و تا سه روز بدین منوال سپری شد.»

روح احمد

وقتی کاروان شام به کربلا رسید، اهل بیت امام حسین (علیه السلام) به گونه ای جانسوز به عزاداری پرداختند، امام سجاد (علیه السلام) وقتی که اوضاع را چنین دیدند، دانستند که اگر زنان و کودکان در کنار این قبور مطهر بمانند، خود را در اثر شیون و زاری هلاک می کنند؛ از این رو فرمان دادند تا بار شتران را ببندند و از کربلا به سوی مدینه حرکت کنند. چون بارها را بستند و آماده حرکت شدند، حضرت سکینه اهل حرم را برای وداع، با ناله و فریاد به سوی مزار مقدس امام حرکت داد و همگی در اطراف قبر مقدس گرد آمدند. سکینه قبر پدر را در آغوش گرفت و به شدت گریست و این ابیات را زمزمه کرد: «ای کربلا بدنی را در تو به امانت گذاشتیم که بدون غسل و کفن مدفون شد. ای کربلا، کسی را به نزد تو یادگار نهادیم، که روح احمد و وصی اوست...»

رسیدن کاروان اهل بیت به مدینه (علیه السلام)

کاروان اهل بیت (علیه السلام) به سوی مدینه رهسپار شد. «بشیر» که آنان را همراهی می کرد می گوید: به آرامی رفتیم تا به شهر مدینه نزدیک شدیم. امام سجاد (علیه السلام) مرا طلبید و فرمودند: خداوند پدرت را رحمت کند که شاعر نیکویی بود آیا تو نیز شعر می گویی؟ گفتم: آری، پس فرمود به مدینه برو و خبر شهادت ابی عبدالله (علیه السلام) را به مردم ابلاغ کن. بشیر می گوید: وقتی خبر شهادت امام حسین (علیه السلام) را به مردم مدینه رساندم، مردمان مدینه از خانه خود بیرون آمده و شروع به گریه و زاری کردند. من همانند آن روز را به یاد ندارم که مردم همه یک دل و یک زبان گریه کنند و تلخ تر از آن روز را بر مسلمانان ندیدم.

این شفا در خون حسین